

Færøernes tredjestørste bank, Fossbankin til Berlingske Tidende den 2. februar 1992. Da Fremskridtspartiet fremførte disse oplysninger, blev vi mødt med hånlige latter om, at så galt var det selvfølgelig ikke på Færøerne. Nu viser det sig, at tilstanden var endnu værre.

Hvis det var en dansk amtskommune, der opførte sig så økonomisk uansvarligt, som Færøerne har gjort, var amtskommunen for længst blevet sat under administration af Indenrigsministeriet. Hvis det var en privat virksomhed, der opførte sig som det færøske samfund, ville bagmandspolitiet, Finanstilsynet og hele den forargede offentlige presse for længst have kastet sig over virksomheden. Nu er det imidlertid Færøerne, det drejer sig om, og så er der ingen grænser for, hvilken tålmodighed og hvilken offervilje der udvises. Det mindste krav om indsigt og oplysninger bliver betragtet som helligbrøde.

Rigsrevisionen har nu i rapporter fra såvel efteråret 1992 som foråret 1993 dokumenteret, hvor pilråddent det færøske socialvæsen er. Hvad er reaktionen? Der lægges låg på sagen, og de politikere, som ellers er nok så ihærdige for at kræve undersøgelser og handling, forbliver pinligt tavse.

Også den danske presses behandling af sagen kan vække undren. Hvorfor er der ingen avis, som tager bladet fra munden og skriver redeligt og grundigt om de færøske forhold? Pressen er ellers altid på vagt (og med rette), når der er fejlkonteret 100 kr. i en kommunalbestyrelse eller brugt for 1.000 kr. i et ministerium uden bilag. Her drejer det sig om nu over 4 mia. kr.! Pressen forbliver alt for passiv i betragtning af beløbets størrelse og forholdenes elendighed på Færøerne.

I oktober 1992 var en af de vigtigste forudsætninger for, at Danmark skulle påtage sig gældsforpligtelser for Færøerne, at Den Internationale Valutafond (IMF) skulle gennemgå Færøernes økonomi og komme med forslag til at få rettet op. Rapporten kom i marts 1993. Rapporten var meget klart formuleret. IMF redegjorde for, at hvis ikke nogle meget drastiske indgreb blev gennemført, ville udviklingen for alvor gå skævt. IMF forudsagde, at Færøernes finanslovunderskud ville stige fra 65 mio. kr. til 150 mio. kr. i 1993. Færøerne fulgte ikke IMF's råd – og nu har underskuddet for længst passeret 500 mio. kr.

En række af de forslag (krav), IMF stillede, var f.eks. momsforhøjelse, skatteforhøjelse, skatteom-

lægning og øget brugerbetaling. Men det ville det færøske landsstyre ikke være med til. I Danmark var der ikke meget pres at hente, tværtimod. Den danske regering, som selv opkræver verdens højeste skatter, ville ikke tvinge Færøerne til at opkræve højere skatter, idet man mente, at det ville have en negativ virkning på den økonomiske udvikling på Færøerne. Joh, regeringen ved, hvad den taler om, idet skatteniveauet i Danmark er hovedårsagen til vores problemer. Men det absurde er, at mens Færøerne slipper med markant lavere skatter, så er det de skatteplagede danskere, som må udrede Færøernes økonomiske problemer!

Et andet forslag fra IMF var et totalt stop for anlægsbyggeri på Færøerne. Det ville man heller ikke følge, eftersom man mente, at igangværende projekter (uanset, hvor luksuriøse de var/er) skulle færdiggøres. IMF anbefalede kraftige privatiseringer af det færøske samfund. Heller ikke den anbefaling er blevet fulgt, og den danske regering, hvis ideologiske betonsocialisme forbyder den at bruge ordet »privatiseringer«, har ikke villet lægge pres på Færøernes ledelse for at få privatiseringer gennemført.

IMF-rapporten var spild af penge, eftersom ingen af anbefalingerne er blevet fulgt. Resultatet kender vi alle i dag. Alle IMF's forudsigelser om den færøske økonomiske udvikling er gået i opfyldelse. Oven i det er det faktisk gået endnu værre. Men selv ikke barske kendsgerninger kan få flertallet i Danmark til at ændre kurs over for det færøske konkursbo.

Fremskridtspartiet har ikke opgivet håbet endnu og håber, at bl.a. dette beslutningsforslag kan medvirke til at få åbnet øjnene hos flere folketingsmedlemmer. Det er faktisk ganske vigtigt, at der gribes ind over for de færøske politikere og øvrige topfolk på Færøerne, således at deres »konkursrytteri« kan blive stoppet.

Fremskridtspartiet vil gerne medvirke til en seriøs hjælpeaktion for øerne. Fremskridtspartiet føler dyb sympati for den færøske befolkning, der i den grad er blevet misregeret af den lokale topledelse og politikere.

En seriøs hjælpeaktion kræver imidlertid, at der sker en ærlig ansvarsplacering. Først da er det muligt at rette økonomien op. Det hjælper jo ikke noget at sende stadig flere penge op til forvaltning hos de politikere og topfolk, som er selve årsagen til det økonomiske morads!